



Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

2022 - nr. 1



Vanaf de grond

Foto: Kilangala Missie



Stichting
Trijntje Beimers



Zeister Zendingsgenootschap

Kabisa! Zeker weten!



Foto: Evert van den Berg

Op 28 maart 2022 was het precies 100 jaar geleden dat Trijntje Beimers werd geboren. Een mooie aanleiding om het leven van deze bijzondere Friezin nog eens te belichten.

Trijntje 'Tryntsje' Beimers kwam ter wereld in een boerengezin in Sint Annaparochie, als oudste van tien kinderen. Op haar vijftiende voelde ze haar roeping en besloot ze zendeling te worden. Ze deed een schriftelijke cursus Engels en boekhouden en wilde de verpleegstersopleiding volgen. Dat lukte pas na de Tweede Wereldoorlog, toen er zo'n tekort was aan verpleegsters dat het geen probleem meer was dat ze te weinig vooropleiding had. In de oorlog zat ze in het verzet en moest ze onderduiken.

Trijntje richtte in diverse naburige dorpen kinderclubs op, waar ze bijbelverhalen vertelde en kinderen versjes leerde. Het toont haar sterke motivatie. Na een tweejarige

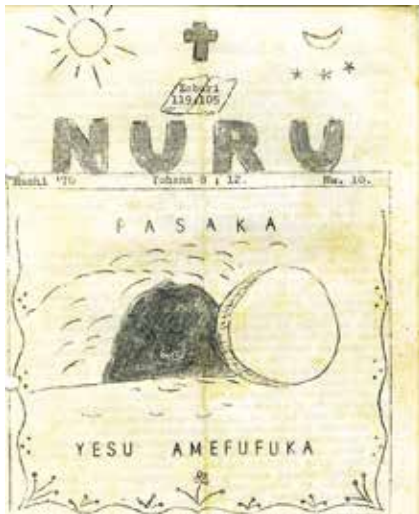
opleiding aan de Bijbelschool in Doorn was ze klaar voor uitzending en in 1953 vertrok ze naar Tanzania, met in haar zak slechts het beetje geld dat ze verdiend had met aardappels rapen.

Genezen met aspirine en gebed

De jonge zendeling sloot zich aan bij een Amerikaans echtpaar dat in Zuidwest-Tanzania een missiepost was begonnen. Twaalf jaar hielp ze hen met het zendingswerk en gaf ze medische zorg aan de lokale mensen, met niet veel meer dan aspirine en wondzalf. Ze zette een polikliniek op. De samenwerking met de Amerikaanse zendingen liep spaak toen Trijntje een kinderkuis wilde beginnen. Toen ging ze haar eigen weg. Want ze was van mening dat je over de liefde van God voor de mensen niet alleen moest vertellen, maar dat je het ook moest laten zien.

Op eigen benen

Trijntje adopteerde drie Tanzaniaanse kinderen en ging in 1965 met hen naar Nederland om morele en financiële steun te vinden om op eigen houtje verder te kunnen gaan. Het lukte. In 1966 ging ze terug naar Tanzania en begon ze in Kilangala haar eigen zendingspost, met daarbij een kinderkuis voor weeskinderen. Ze ging door met evangeliseren, onder andere met haar zelfgemaakte evangelisatiekrantje Nuru, wat 'Licht' betekent in het Swahili. Ze werkte samen met de Moravian Church en de Bijbelschool, wat leidde tot de bouw van veertien kerken in omliggende dorpen.



Uit 1970

Door de week konden die als school worden gebruikt. Ze gaf onderwijs en medische zorg; werk dat zich zo uitbreidde dat ze hulp moest vragen. En die kwam; veel mensen uit Nederland werkten een tijd mee als dokter, verpleegkundige, onderwijzer, bouwer of evangelist. De polikliniek werd uitgebouwd tot een klein ziekenhuis. En er werd praktisch vakonderwijs gegeven.

Gedreven verder

In 1977 kwam er een tweede zendingspost: Kantembo, 100 km verderop. Met opnieuw een kinderkuis (een polikliniek was er al) en een kerk. Trijntje werkte hier achttien jaar. Ze vertaalde het nieuwe testament in de streektaal. En regelmatig maakte ze met haar medewerkers en de Nuru-krantjes lange reizen ('safari' in het Swahili) door grote delen van Tanzania. Zo verspreidde ze het geloof in meer dan vierhonderd dorpen. Dit deed ze tot op hoge leeftijd. Op het laatst werden er 100.000 Nuru's gedrukt en in vijf landen verspreid.

53 jaar werkte Trijntje Beimers in Tanzania, tot zegen van velen. Ze bleef toegewijd tot het eind. 'Kabisa!' zou ze daarop geantwoord hebben: 'Zeker waar!' Voordat ze in 2006 op 84-jarige leeftijd overleed vroeg ze nog: 'Het werk gaat toch wel door?'

En ja, haar werk is doorgegaan, tot op vandaag. Omdat mensen, in Tanzania en in Nederland, bleven geloven in wat zij begon. In Kilangala en Kantembo is er sindsdien veel veranderd en nu is een nieuwe generatie leiders aan zet om de koers van de missieposten te bepalen. Geen gemakkelijke taak. Hoe mooi zou het zijn als het verhaal en de bevlogenheid van Trijntje Beimers voor hen een blijvende bron van inspiratie is. Datzelfde geldt voor ons. En wat betekent Trijntje Beimers voor u?



Foto: Evert van den Berg

Trijntje Beimers met baby.

PS. Meer lezen over Tryntsje? Hanny Bakker schreef het boekje 'Mama Katarina'. Het is niet meer nieuw verkrijgbaar, maar het ZZg heeft er nog een paar tweedehands. We sturen het u graag toe, tegen vergoeding van de portokosten.

Een erfenis om door te geven

Toen Trijntje Beimers in 2006 overleed liet ze de missieposten Kantembo en Kilangala als haar 'erfenis' achter. Sindsdien wordt die erfenis behoord en beheerd door zeer gemotiveerde Tanzaniaanen. In de afgelopen jaren trad de volgende generatie aan, met nieuwe ideeën. Ook in de maatschappij zijn er veranderingen: de overheid stelt eisen aan de kliniek en het vakonderwijs. Het internet komt dichtbij en daarmee de toegang tot moderne communicatie. Zelfs de stad komt dichterbij. Er zijn kansen en bedreigingen.

Vanuit Nederland zien we het en ook hier zijn veranderingen. Bij STB en ZZg merken we dat minder mensen geven om ontwikkelingswerk - 'laat iedereen zijn eigen broek maar ophouden' - en het vinden van nieuwe sympathie en steun voor de erfenis van Trijntje lijkt onbegonnen werk. Onze subsidiemogelijkheden slinken. Onze grip op de zaak trouwens ook.

Dat is overigens wel wat we willen: dat de missieposten in de komende jaren (nog) minder afhankelijk worden van buitenlandse steun, qua geld en qua invloed. Want hoe je het wendt of keert: wie betaalt, die bepaalt (mee). Het is onze droom dat de missieposten meer zelfvoorzienend worden, zodat exploitatiesteun minder nodig is maar wij wel blijven bijdragen aan hulp voor de allerarmsten. Dat we - met uw steun -

jongeren uit arme gezinnen aan een opleiding kunnen helpen; dat basale medische zorg toegankelijk is voor wie het nodig heeft. Dat een kind zonder ouders toch een liefdevol thuis vindt.

We dringen aan op lokale inkomstenverhoging. Dat wie kan, ook meebetaalt aan een medische behandeling of schoolopleiding. We steunden, met enorme hulp van donateurs, vrijwilligers, kerken en organisaties, nieuwe initiatieven: een vakschool met timmerwerkplaats; een bescheiden koffieplantage, en nu een hostel voor studenten. We investeerden in verbetering van de administratie, in bewustwording dat het geld uit Nederland afneemt. We willen steun verlenen aan slaapzalen voor interne studenten, bijscholing van docenten, misschien een filiaal van de timmerwerkplaats in de stad? Tegelijk wachten we op groei en oogst. Zullen er voldoende betalende studenten komen? Kan het evangelisatiewerk zich vernieuwen? Komt er meer zicht en grip op alle inkomsten en uitgaven? Wordt Kantembo-hostel renderend?

We kunnen geen resultaat afdwingen. Dus werken én bidden we. Samen met de mensen op de missieposten en met velen in Nederland. Voor de erfenis van Trijntje, die ons voorleefde hoe door geloof en volharding het goede nieuws van God gestalte kan krijgen in liefde en aandacht.

Grace students, gesponsorde studenten

Dit is Oswadi Christopher Sinkala. Hij is geboren in Kilangala en heeft, gesponsord door STB en ZZg, de bouwopleiding van het Vaktrainingscentrum (VTC) gevolgd én met succes afgerond. Op de foto staat hij tussen muren die hij zelf metselde, van het huis waar hij over



een poosje hoopt te wonen. In een film-pje bedankt hij iedereen die het VTC en de *Grace students* heeft gesteund. En hij voegt eraan toe: "Ik heb bij het VTC de kennis en de vaardigheid opgedaan om te kunnen bouwen. In Sumbawanga kreeg ik daarna een opdracht waarmee ik geld verdiende. Ik heb een stukje grond gekocht en bouw nu mijn eigen huis. Het is nog niet klaar, maar dat komt goed. Ik heb ook zaailingen gekocht van boomsoorten die goed tim-

merhout opleveren. Die groeien nu op een ander stukje grond dat ik heb gekocht." Oswadi is bezig te investeren in zijn toekomst. Dat gunnen we meer kansarme jongeren uit de omgeving van Kilangala. Het ZZg financiert daarom voor zeventien jongeren uit arme gezinnen een tweejarige praktische vakopleiding aan het VTC in Kilangala. Metselen, houtbewerking, kleding maken, elektriciteit aanleggen - je kunt er een goede boterham mee verdienen en een gezin mee onderhouden. Zo kan armoede doorbroken worden.

Een hostel in Kantembo

De jonge manager van de missiepost in Kantembo, Baraka Maganga, wil leegstaande kamers van het kinderkuis gaan verhuren als slaapruijnte voor leerlingen van de naburige middelbare school. Dat slaat twee vliegen in een klap. Twintig studenten met weinig geld hebben zo een veilige en goedkope slaapruijnte (twee per kamer) plus een gezamenlijke studieruimte en Kantembo kan zo meer zelfvoorzienend worden en een groter deel van het geld dat de missiepost nodig heeft voor de tijdelijke opvang van baby's zelf inbrengen. Vanuit de huuropbrengst wordt ook een toezichthouder betaald. Het is een goed plan dat het uitproberen waard is. En als het werkt kan het aantal slaapplaatsen nog uitgebreid worden. STB en ZZg investeren € 1.500 in onderhoud en aanpassing van het gebouw en € 600 in twintig nieuwe matrassen en vijf nieuwe bedden.



Ondertussen...

Bezoek

Zo nu en dan krijgt het kinderkhuis van Kilangala bezoekers over de vloer. Soms zijn het mensen die zelf als baby in het kinderkhuis verbleven, of oud-studenten van het VTC (vaktrainingscentrum). Maar ook mensen die gehoord hebben over het goede werk in dit kinderkhuis en het met eigen ogen willen zien én steunen. Laatst kwamen leden van een koor in Sumbawanga en een tijdje terug jongens van een sportclub. Meestal brengen die bezoekers gaven in natura mee, zoals bonen, maïs, rijst, suiker, zonnebloemolie, zeep en kinderkleding. Heel soms wat geld.

De missiepost is blij met alle goede gaven en de betrokkenheid die daaruit spreekt, want de mensen hebben vaak niet veel om te geven. De bezoekers krijgen een rondleiding en een verhaal.



Alle foto's: Kilangala Missie

Kinderlief en leed

Baby Asinta heeft rugproblemen. Ze moet elke ochtend en avond 20 minuten oefenen met een kussen onder haar buik. En de dokter heeft gezegd dat ze een sta-frame nodig heeft om haar rug te steunen. Dat kunnen ze bij het VTC waarschijnlijk wel maken. Baby Sobantu, waarover we vorige keer meldden dat hij geopereerd moest worden, is hersteld en doet het goed. Een van de jochies in het kinderkhuis had pech. Hij brak zijn been en moest naar het ziekenhuis.

Naast deze medische perikelen zijn er vanuit het kinderkhuis ook leuke dingen te vertellen. Zo heeft ieder kind nu een map met zijn/haar naam, foto en levensverhaal. En de kinderen volgen een tweetalig educatief programma, in het Swahili en het Engels, waar tekenen en knutselen deel van uitmaken. Ze vinden het erg leuk.

Tijd voor een nieuw toilet

Het kinderkhuis is toe aan een nieuw toilet. In Nederland betekent dat het vervangen van de toiletpot en meestal ook nieuwe tegels op de muur en op de grond. Op het platteland van Tanzania betekent het vooral graven. Want riolering is er niet en als de oude toiletpot vol is, dan moet er een nieuwe gegraven worden. Studenten van het VTC (Vakopleidingschool) verrichten deze zware klus. Wat voor 'huisje' erop komt te staan weten we nog niet.

Landbouw-nieuwe-stijl

In Kilangala doen ze geen grootschalige productie van maïs meer, omdat daar weinig aan te verdienen viel. In een goed jaar was de opbrengst hoog maar de marktprijs laag. In een slecht jaar was de marktprijs hoog, maar viel er nauwelijks iets te verkopen. Nu verbouwen ze maïs en bonen, genoeg voor een heel jaar eigen gebruik in het kinderkuis en het VTC-internaat. Dat scheelt in de voedingskosten.



Bonen verbouwen ze ook. Sinds 2018 groeien er eucalyptusbomen en over vier à vijf jaar hopen ze die te kunnen oogsten. Ze willen er nog meer gaan planten, langs de randen van de Kilangala-grond. De productie moet wel goed gepland worden en ook moeten er brandgangen komen, voor de veiligheid.

Het telen van **avocado's** zit ook in de planning. Vanuit Canada kreeg Aron geld voor

100 planten, goed voor 1 *acre* avocadobomen. De oogst kan deels gegeten worden in het kinderkuis, maar zal vooral gaan bijdragen aan de exploitatie daarvan.



Over de **koffieverbouw** vertelde Aron dat het wel echt een uitdaging is, zo'n nieuw gewas op de missiepost. Het betekent: leren hoe het teeltproces in zijn werk gaat, hoe je ziektes moet voorkomen en bestrijden, hoe je de koffiebonen uit de bessen krijgt. Al doende hebben ze al geleerd dat je loslopende geiten uit de buurt moet houden van de jonge koffieplanten... en ervaren dat koffiestruikjes die in de schaduw groeien van bananenplanten er beter uitzien dan struikjes die de volle zon moeten trotseren. Ze hebben 1 *acre* koffie mét bananenplanten en 2 *acres* zonder. Dit jaar wordt een grotere oogst verwacht, van alle drie de *acres*.



Einde acceptgiro

Vanaf volgend jaar juni kunt u helaas geen geld meer overmaken met het vertrouwde gele acceptgiroformulier, zo hebben de Nederlandse banken besloten. Het wordt te duur en steeds meer mensen regelen hun bankzaken via internet. Maar wat zijn er voor alternatieven, als u toch uw hart wilt laten spreken en wilt blijven bijdragen aan Kilangala en Kantembo? We laten u nu alvast kennismaken met een paar mogelijkheden:

- U kunt overwegen om periodiek een vast bedrag te geven, via een incassovolmacht. Wij zullen het afgesproken bedrag dan overeenkomstig de gewenste termijn incasseren. Terugboeken of stopzetten kan telefonisch, via e-mail en online.
- Als u kunt internetbankieren kunt u bij uw overschrijving het betalingskenmerk vermelden; bij mobiel bankieren kunt u de QR-code gebruiken in de begeleidende brief bij de STB Nieuwsbrief. Of u kunt op www.kilangala.nl online doneren. Desgewenst kunt u met uw bank een repeterende gift afspreken.

- Kunt u niet internetbankieren, gebruik dan uw eigen papieren overschrijvingsformulieren. Of een eenmalige volmacht, waarmee u ons machtigt eenmalig een gift van uw rekening af te schrijven. Die eenmalige volmacht gaan we in 2023 meesturen in plaats van het acceptgiroformulier.

*Meer weten of even overleggen?
Bel gerust 030 692 71 88 of stuur
een e-mail naar stb@zgz.nl.*

*Douwe van Barneveld,
penningmeester STB*

Jaarverslag 2021

Het jaarverslag van de Stichting Trijntje Beimers staat voor u ter inzage op www.zgz.nl/anbi-stb. Desgewenst sturen we u een papieren exemplaar toe. Vraag het aan via stb@zgz.nl of 030 692 71 88

Geef om Kilangala en Kantembo. Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Of Stichting Trijntje Beimers: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status; uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

Liever e-mail dan post?

Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via www.kilangala.nl/nieuwsbrief

Meer weten over de missieposten?

Kijk voor informatie, foto's en filmpjes op www.kilangala.nl

Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?

We doen het graag. Info: (0514) 521 770.

Contact:

Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zgz.nl



Zeister Zendingsgenootschap



Stichting
Trijntje Beimers